

PRZECZAĆ SIĘ (1) *vb impf*

Teksty nie oznaczają é; a jasne.

[*inf* przeczać się. ◇ *praes 1 sg* przeczãm się. ◇ *praet 3 pl m pers* przeczali się.] ◇ *imp 2 sg* przeczãj się.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII w.

Kłócić się, wieść spór; disceptare Vulg: [Przeczam lię/ Rixor, iurgor, [...] contendo. *Volck Ttt3v.*]

[*przeczać się o co:* Ieřlim kiedy gárdził dác [!] lię ná rozłádek z łługã moim/ y z łłuźebnicã moią/ gdy lię o co zemną przeczãli. *Leop 1577 Iob 31/13 (Linde).*]

[*przeczać się czym:* my záprawdę iáko lię w złorzeczeniu niekochamy/ ták lię też wrágãnim y fromoceniem z tákimi ludźmi przeczãć niehcemy *BazHist 351.*]

przeczać się z kim: Iako lię ti z rodzici łwymy obchodzisz tego lię też od łinow łwych nadzieway: Przeto lię z rodzici nie przeczay, by też ná łprawiedliwizã rzecz miał *BielŻyw 39; [Leop 1577 Iob 31/13 (Linde); BazHist 351].*

Synonim: spierać się.

Formacje współrdzenne cf PRZECZYĆ.

Cf PRZECZANIE